International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

బైబిల్ జ్ఞాన సంపదకు తుల్యమైన తెలుగు సామెతలు

ఫాదర్ డాక్టర్ గుజ్జుల అంతోని పీటర్ కిశోర్, ఎస్. జె

ప్రిన్సిపల్, ఆంధ్ర లొయోల (స్వయంప్రతిపత్తి) కళాశాల, విజయవాడ

బైబులు జ్ఞానవాక్కుల గని. బుద్ధి విజ్ఞాన సర్వ సంపదలు ఆ సర్వేశ్వరునిలోనే గుప్తమై ఉన్నాయి అని సత్యవేదం ఘోషిస్తున్నది.

బైబిల్ జ్ఞానం అంటే దేవుని దృక్పథాన్ని అర్థం చేసుకోవడం, అన్వయించడం, ఇది "ప్రభువు భయం" (ఆరాధన, విధేయత)లో పాతుకుపోయి, దానిని భూసంబంధమైన జ్ఞానం నుండి వేరు చేయడం. ఇందులో వివేచన, మంచి తీర్పు, సామెతలు వంటి జ్ఞాన సాహిత్యంలో బోధించబడినట్లుగా దేవుని చిత్తానికి అనుగుణంగా గడిపే జీవితం ఉంటాయి. దేవుడు ఇచ్చిన ఈ జ్ఞానాన్ని వెతకడానికి బైబిల్ సూచనలను అందిస్తుంది, ఇది స్వచ్ఛమైనది, శాంతియుతమైనది, జీవితానికి దారితీస్తుంది.

బైబిల్ జ్ఞానం యొక్క ముఖ్య అంశాలు ఇవి. జ్ఞానం దేవుని కేంద్రీకృతమైనది: నిజమైన జ్ఞానం దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన సంబంధంతో ("ప్రభువు భయం"), ఆయన మనస్సును అర్థం చేసుకోవడంతో ప్రారంభమవుతుంది. ఆ జ్ఞానం యొక్క అన్వయం అంటే జ్ఞానం అనేది కేవలం వాస్తవాల కంటే ఎక్కువ; ఇది వివేచన, మంచి తీర్పుతో జ్ఞానాన్ని అన్వయించగల సామర్థ్యం.

ఈ అమూల్య జ్ఞాన భాండాగారంలో మనం కనుగొనగల సామెతలను తెలుగు సామెతలతో పోల్చే పనికి ఉపక్రమిస్తున్నాము.

1. తెలుగు సామెత: వాన రాకడ ప్రాణం పోకడ ఎవరికి తెలుసు?

బైబులు సామెత: రేపేమి జరుగునో తెలియదు గదా (యాకోబు 4:14)

ఏ సమయంలో ఏమి జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలియదనే విషయాన్ని విశదీకరించడం కోసం ఈ తెలుగు సామెతను ఉపయోగిస్తారు. ఆధునిక శాస్త్ర పురోగతి ఎంత జరిగినా చాలా విషయాలలో నిజానికి ఏ నిమిషంలో ఏమి జరుగుతుందో. ఎవరికీ తెలియదనే విషయం మాత్రం ముమ్మాటికీ నిజం, శాస్త్రవేత్తలు, వేదాంతులు, హేతువాదులు కూడా ఈ విషయాన్ని తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితిని వివరించడానికి మానవుని అశక్తతను జ్ఞాపకం చెయ్యడానికి 'వాన రాకడ, ప్రాణం పోకడ ఎవరికి తెలుసు?' అనే తెలుగు సామెతను ఉటంకిస్తారు.

బైబులు సామెత కూడా రేపు ఏమి జరుగునో ఎవరికీ తెలియదని విశదీకరిస్తున్నది. మానవుడు మహాజ్ఞానియని, భూమ్యాకాశాల గుట్టును తెలుసుకున్నాడని, చంద్ర మండల రహస్యాలను ఛేదించాడని భావిస్తున్న ఈ రోజుల్లో కూడా ఎప్పుడు ఏమి జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలియదంటే

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు. ఇది ముమ్మాటికీ నిజం. పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారితోపాటు మరికొంతమంది పాశ్చాత్యులు కూడా భవిష్యద్దర్శనం (కాలజ్ఞానం) చేశారన్నమాట వాస్తవమైనా, ఇది స్థూలంగా దేశ కాల పరిస్థితులను పరిశీలించి మూకుమ్మడిగా, కొంత కాల వ్యవధిలో సంభవించే మార్పులను సూచించే ప్రయత్నమే గాని ఖచ్చితంగా రేపు ఫలానా వ్యక్తి చనిపోతాడని, తెల్లవారి ఈ సమయంలో ఇది జరిగి తీరుతుందని గాని చెప్పింది మాత్రం కాదు, కనుక వాన రాకడ, ప్రాణం పోకడ ఎవరికీ తెలియడని, రేపేమి జరుగుతుందో ఎవరూ ఎరుగలేరనే ఈ తెలుగు, బైబులు సామెతలు సమానార్థకాలని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు.

2. తెలుగు సామెత: విత్తునుబట్టి పంట.

బైబులు సామెత: నాటిన దానినే కోసుకొనవలెను (గలతీ 6:7).

రాజరాజనరేంద్రుడు కొడుకు పెండ్లాడవలసిన కన్యను తానే వివాహమాడాడు. ఇటువంటి వావి వరసలు తప్పిన పనికి తగిన శిక్షగా కుటుంబ జీవనం అల్లకల్లోలమై శోక సముద్రంలో మునిగిపోయాడు. అటు చిత్రాంగి ప్రేమను చూరగొనలేక, ఇటు కొడుకును కోల్పోయి తల్లడిల్లాడు.

కొడుకును వరియింపగోరి వచ్చినదాని
తండ్రి పెండ్లియాడ ధర్మమగున్
తప్పని తెలిసియు దా జేయు కర్మంబు
తప్పదెపుడు భువిని తగులు వేమ.

ఇది తప్పు అని తెలిసి చేసినా, తెలియక చేసినా దాని పర్యవసానం ఒకటే. చేసినవాడు తాను చేసినవాటి ఫలాన్ని అనుభవించక తప్పదు. పల్లేరు కాయలు పంట వేసినవాడు ముండ్లనే ఫలసాయంగా పొందుతాడు. మధుర ఫలాల ఉద్యానవనం నాటినవాడు ఆ పండ్లు ఆరగిస్తాడు. ఈ సాధారణ న్యాయం తెలుగు, బైబులు సామెతలలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. శ్రేయస్సు కోరేవాడు సర్వవిధాలా సత్కర్మను అనుష్టించాలని ఈ సామెతల భావం, ఆశాసంహారణం, ఓర్మి, మదత్యాగం, వాంఛాశూన్యత్వం, సత్యవాక్పరిపాలన, శత్రులాలనము, మాన్యప్రీతి దీనుల పాలిట కృప, ఇవి శిష్టాచారాలు, ఈనాడు నాటిన మామిడి విత్తు భావికాలంలో రసస్ఫోరకాలైన ఫలాలనిచ్చినట్లు ఆ శిష్టుని భావిజీవితాన్ని ఇవి సకల సౌభాగ్యపూరిత మొనర్చుతాయి.

ఇందులో సంప్రదాయ భారతి ఆమోదించే కర్మ సిద్ధాంత ఛాయ కూడా లేకపోలేదు. గత జన్మ కర్మ ఫలాన్ని అధిగమించడం ఎవరి తరమూ కాదన్న భావాన్ని ఈ సామెతల్లో గ్రహించేవారూ లేకపోలేదు. దేనిచేత విష్ణువు పది అవతారాలెత్తవలసి వచ్చిందో, రుద్రుడు దేనిచేత పుర్రెను పాత్రగా గాని బిచ్చగాడై తిరిగాడో, దేనిచేత సూర్యుడు ఆకాశంలో దేశదిమ్మరి అయ్యాడో ఆ సర్వనియంత్రణ శక్తిగల కర్మ అనివార్యమైనది. అప్రతిహతమైనది. ఈ వ్యాఖ్యానాన్ని సంప్రదాయవాదులు హర్షిస్తారు. అయితే మనిషి తన పనులకు తగిన ప్రతిఫలాన్ని అనుభవించక తప్పదనే సత్యాన్నే ఈ సామెతలు బోధిస్తున్నాయని గ్రహించక తప్పదు.

3. తెలుగు సామెత: వికటి వేస్తే చెట్టొకటి మొలుస్తుందా?

బైబులు సామెత: దుష్టుల నుండి దౌష్ట్యము పుట్టును (1 సమూయేలు 24:13)

'నా బంగారు పుట్టలో వేలుపెడితే నేను కుట్టనా?' అనేది బాలానందం కోసం చెప్పుకునే కథ హాస్యభరిత ఉపసంహారం. కుట్టడం చీమ నైజం. స్వకీయాన్ని ఎవరు నివారించగలరు? బుద్ధిని బట్టి గమనముంటుందన్న సత్యాన్ని సూచించేందుకు పై సామెతలను ప్రయోగిస్తారు. భాస్కర శతకకారుడు చేదు పుచ్చకాయ సాదృశ్యాన్నెత్తి పై సత్యాన్ని ఉల్లేఖిస్తున్నాడు.

'పాపపు త్రోవవాని కొక పట్టున మేను వికాసమొందినన్
లోపల దుర్గుణంబె ప్రజలుంగద నమ్మగ గూడ దాతనిన్
బాపట కాయకన్ నునుపు పైపయి గల్గిన కల్గుగాక నే
రూపున దానిలో గల విరుద్ధపు జేదు నశించు భాస్కరా!'

దుర్మార్గునికి శరీర సౌందర్యమున్నా వాడి మనస్సులోని చెడు గుణం అలానే ఉంటుంది. పాపట కాయ పైకి రమణీయంగా కనిపించినా స్వతస్సిద్ధంగా దానిలోని లేదు విరగడం అసాధ్యం, ఉప్పు నీటి యూట నుండి మంచినీరు పుట్టనట్లు పాతకుని మదిలో పాపపు తలంపులే ఊరుతుంటాయి.

ఏ విత్తనం వేస్తే ఆ చెట్టే మొలుస్తుందన్నది జగమెరిగిన సత్యం. శునకం నీచ జంతువు. దానికెంత ముస్తాబు చేసినా, గద్దెనెక్కించినా కుక్కబుద్ధి మానదుగదా అంటున్నాడు సుమతీ శతకకారుడు!

'కనకపు సింహాసనమున
శునకము గూర్చుండబెట్టి శుభలగ్నమునన్
వొనరగ బట్టము గట్టిన
వెనుకటి గుణమేల మాను వినరా సుమతీ'

సౌలు ఇశ్రాయేలు జాతినేలిన మొదటి ప్రభువు. అతని దురాచాలకు విసిగి దేవుడు వేరొక వంశ శ్రేష్ఠుడు. దావీదును అతనికి వారసుడిగా నియమించాడు. ఆ నియామకం తాలూకు చిహ్నాలు స్పష్టంగా వ్యక్తమవుతూ ఉండగా, స్వయానా తన అల్లుడని కూడా చూడక, సౌలురాజు అతనిని మట్టుబెట్టడానికై సైన్యసమేతంగా అతనిని అరణ్యంలో వెంటాడాడు. కాని ఒక గుహాంతరాళంలో ఒక్క వేటుతో సౌలును వధించగలిగి కూడా దావీదు అతనిని విడిచిపెట్టాడు. సౌలు గుహనుండి బయటికి వెళ్ళిన తరువాత దావీదు కొండ కొమ్మున నిలిచి పలికిన కరుణాప్రేరిత వాక్కులలో ఈ సామెతను ఉదహరిస్తూ దుష్టుల నుండి స్వభావసిద్ధంగా దౌష్ట్యం జనిస్తుంది కాని తన మనసులో అటువంటి దుష్ట భావన లేదని వేడికోలుగా పలికాడు. మానవుల అంతరంగమే వారి బుద్ధులకు, ప్రవర్తనకు మూలమని ఈ సామెతల సందేశం.

4. తెలుగు సామెత: సీత బాధలు సీతవి, పీత బాధలు పీతవి.

బైబులు సామెత: ఎవరి బాధలు వారివి (సామెతలు 14:10).

సీత మహా సాధ్వి శ్రీరామచంద్రుని సహధర్మచారిణి, ఇనకులాన మెట్టి భోగభాగ్యాలతో తులదూగవలసిన ఆ అసూర్యంపశ్య అడవులపాలై, అక్కడా సుఖానికి నోచుకోక కాముకుడైన రావణుని ఇంట నిర్బంధంలో పుట్టెడు దుఃఖంలో జీవించింది. ఆ తల్లి దీనగాథ మనసులో మెదలుతుండగా వెనువెంటనే ఒక తుచ్ఛప్రాణి పీత ప్రస్తావన రావడంలో ఒకానొక చతురలలిత హాస్యం విరబూసి హాయిగా నవ్వుకొనేలా చేస్తుంది ఈ తెలుగు సామెత, మళ్ళీ అంతలోనే ఈ సాధారణ పదాలతో అమరిన సామెతలోని బృహత్త్వం

స్ఫురించి బోధ, ఆనందానుభూతి అనుభవైక వేద్యమవుతాయి.. బైబులు సామెత కూడా ఇదే విషయాన్ని సంక్షిప్తంగా బలంగా ప్రస్తావించి లోకం తీరును, మానవ జీవితంలోని వాస్తవాలను ఆకళింపుకు తెస్తున్నది.

ఈ రెండు సామెతలు ప్రతిపాదించే సాధారణ సత్యం బాధల విషయంలో ఎంత చెట్టుకు అంత గాలి అన్నదే. బాధలు అందరికీ ఉంటాయి. బుద్ధ భగవానుని గాధలో ఒక స్త్రీ విగత జీవుడైన తన కుమారుని బ్రతికించమని అర్థించిన కథ లోకప్రసిద్ధం. తథాగతుడు ఆమెను గుప్పెడు నువ్వులు తెమ్మని ఆదేశించాడు. అయితే ఎవరి ఇంటిలో అంతవరకు మరణం సంభవించలేదో ఆ గృహంలో నుండి తిలలు తేవాలి అని షరతు విధించాడు. ఆ ఇల్లాలు ఇల్లిల్లూ తిరిగి వేసారి సత్యం గ్రహించింది. జీవితంలో కష్టసుఖాలు పడుగుపేకలు, రెండూ ఉంటేనే వస్త్రం తయారైనట్టు కష్టాలు లేని కాపురం గానీ, కడగండ్లు లేని మనుషులు గానీ ఉండరు.

పై చెప్పినట్టు ఎవరి స్థాయికి తగిన ఇరుకులు, ఇబ్బందులు వారికుంటాయి. కడుపుకు కాసింత అన్నం దొరకని క్షుధార్తుల బాధ ఇక్కడ, తిన్నది అరగక ఔషధాలు సేవిస్తూ ఉండే ధనికుల బాధ అక్కడ, ఉన్నవాడికి అరగని జబ్బు, లేనివాడికి ఆకలి జబ్బు అన్నాడు ఒక సినిమా కవి. అద్దె చెల్లించడానికి వెయ్యి రూపాయలు లేక ఒక మధ్య తరగతి సగటు మనిషి విలవిలలాడుతుంటాడు, భారీ పరిశ్రమ నిర్మాణానికి వేయి కోట్ల రూపాయలు ఋణం అనుకున్న సమయానికి చేతికి దొరకక ఇంకొక పారిశ్రామికవేత్త వాపోతుంటాడు. నాథునికి దూరమై రాక్షసుని చెరలో విలపించేది సీత అయితే తాను దూరవలసిన బొరియ కనిపించక పైనుండి తన్నుకు పోవడానికి వస్తున్న పక్షి బారి నుండి తప్పించుకొనేందుకు ఆరాటపడేది పీత. ఎవరి కష్టం వారికి ప్రాణ సంకటమే. 'నీ బాధలేం బాధలు నా బాధలతో పోల్చుకుంటే అని తీసిపారెయ్యడానికి లేదు.

'హరి విధి సుర మునులాదిని
మెరిసియు జన్మించి పిదప మేలులకెడగా
జరమందును మరణమందును
మరున్ వర్తిలిరి కర్మవాసన వేమా

బ్రహ్మ, విష్ణు, సురలు, మునులు కర్మఫలాన్ని బట్టి కష్టాల పాలయ్యారని ఈ వేమన పద్యం కూడా ఈ సామెతలు చెబుతున్న సత్యాన్నే వేరొక విధంగా చెబుతున్నది.

5. తెలుగు సామెత: సంతోషం సగం బలం

బైబులు సామెత: సంతోష చిత్తత మందు వలె ఆరోగ్యమును చేకూర్చును. (సామెతలు 17:22).

సంతోషంగా ఉండడమనేది ఒక వరం. ఈ సంతోషాన్ని ధనకనక వస్తు వాహనాలతో కొనలేము, సంతోషం హృదయం పొందే ఒక మహోల్లాసమైన స్థితి, ఇటువంటి సంతోషం మనస్సుకు శరీరానికి కూడా ఆరోగ్యదాయకం. కొందరు ఎప్పుడూ చూచినా ఏదో ఒకటి పోగొట్టుకున్నవారిలా దిగాలుపడి, నీరసంగా దుఃఖసాగరంలో మునిగి తేలుతున్న వారిలాగా కనిపిస్తారు. వారి స్థితికి తగిన కారణం కనిపించదు. మరి ఎందుకలా ఉన్నారో వారు కూడా విడమరిచి చెప్పలేరు. మరికొందరు చుట్టూ సమస్యల వలయాలు కమ్ముకొస్తున్నా, అడుగడుగునా అవరోధాలు ఆవరిస్తున్నా. ఏమున్నా లేకున్నా. చిద్విలాసంగా,

నిత్యం సంతోషంగా ఉంటారు. ఇటువంటి సంతోషం ఆరోగ్యదాయకమని బైబులు సామెత వివరిస్తుంది. ఆనందంలో శాంతి ఉంది. ఆనందంలో సమాధానం ఉంది. ఆనందంలో సంతృప్తి ఉంది. అందుకే అది ఆరోగ్యకరం!

తెలుగు సామెత సంతోషమే సగం బలమని వివరిస్తుంది. మనం తినే ఆహారం వల్ల సగం బలం సమకూరితే, సంతోషం వల్ల సగం బలం ప్రాప్తిస్తుందన్న మాట. హాస్యం ఆనంద సంతోషాలకు గుర్తు. హాస్యం (నవ్వు) లో శరీర భాగాలన్నీ ప్రభావితమై, ఉత్తేజవంతమై ఆరోగ్యం చేకూరుతుందని నేడు వైద్యులు కూడా సమ్మతిస్తున్నారు. మానవులే నవ్వి, హృదయావిష్కరణ గావించి, ఆరోగ్యం పొందగల అదృష్టవంతులు, అందుకే గుఱ్ఱం జాషువా,

నవ్వవు జంతువుల్ నరుడు నవ్వును! నవ్వులు
చిత్తవృత్తికిన్
దివ్వెలు! కొన్ని నవ్వులెటు తేలవు, కొన్ని
విషప్రయుక్తముల్
పువ్వులవోలె ప్రేమరసమున వెలిగ్రక్కు విశుద్ధమైన లే
నవ్వులు నాకు నిమ్ము వినాశక వ్యాధులు
సోకవెన్నడున్" (క్రొత్త లోకము- జాషువ)

అంటాడు. విశుద్ధమైన నవ్వు సంతోషంవల్లనే కలుగుతుంది. అటువంటి నవ్వు నవ్వితే వ్యాధులు సోకవని కవిగారి సహేతుకమైన భావన.

సంతోషించండని చెప్పడం తేలికే. అయితే సంతోషించడమే మహా కష్టం. నేటి ప్రపంచ పరిస్థితులన్నీ ప్రతికూలంగా ప్రవర్తిల్లుతున్నాయి. ఇంటా బయటా సమస్యల తోరణాలు ఉచ్చులు బిగిస్తున్నాయి. ఎటు చూచినా అంధకారమే రాజ్యమేలుతుంది. తనకు తానే ఒక తెగని సమస్యగా మానవుడు తయారయ్యాడు. మానవత్వం మంటగలిసి, దానవత్వం విలయతాండవం చేస్తున్నది. మనుగడ ప్రశ్నార్థకమైనప్పుడు సంతోషించడం సాధ్యమౌతుందా? అవును, సాధ్యం కాదు!

అయితే స్థితప్రజ్ఞుడై మనిషి జీవింపగలిగితే సంతోషించడం అసాధ్యం కానేకాదు. కనుక కష్టాలకు కుంగిపోక, సుఖాలకు పొంగిపోక స్థిరచిత్తంతో ఉన్ననాడే సంతోషించడం సాధ్యమౌతుంది. ఆ సంతోషమే సగం బలమౌతుంది. కనుక సంతోషకరమైన మనస్సు కలిగి, ఆరోగ్యాన్ని పొందమనీ, సంతోషమే సగం బలమనీ బైబులు, తెలుగు సామెతలు ఘోషిస్తున్నాయి.

ఎవరికి వారు సంతోషంగా ఉండడం ఒక ఎత్తైతే ఇతరులను సంతోషింపజేయడం, ఇతరులు సంతోషాలలో పాలుపంచుకోవడం మరొక ఎత్తు. ఇందులో పరోపకారం, ఉదారగుణం దాగి ఉన్నాయి. కేవలం మన సుఖం మాత్రమే చూచుకొని సంతోషిస్తే గొప్పేముంది? ఇతరులను కూడా సంతోషపెట్టాలి. "ఏవాడు జీవింపననేకులు జీవింతురో, వాని మనుగడయే మనుగడ, వాడొక్కరుండ జీవించువాడ" అని దమనకుని చేత మిత్రభేదములో ఉత్తమాధమ జీవితములను వర్ణింపజేస్తూ కరటకునితో అనిపిస్తాడు చిన్నయసూరి, నిజమేకదా మరి, ఇతరుల కష్టాలలో మనం పాలుపంచుకొని చేయూతనివ్వాలి. వారికి కూడ సంతోషించే పరిస్థితులు కల్పించాలి. అందులోనే అసలైన సంతోషం ఉంది, కాబట్టి సంతోషంగా ఉండాలి, ఇతరులను సంతోషవంతంగా ఉండాలి. ఇటువంటి సంతోషం మానసికోల్లాసాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని ఇస్తుంది. తెలుగు సామెతలో చెప్పినట్లు సగం బలాన్ని సమకూరుస్తుంది. సంతోషించుదాం! అందరికీ

సంతోషాన్ని పంచుదాం. అదే సామెతలలోని అంతరార్థం.

6. తెలుగు సామెత: హృదయానికి ముఖం అద్దం.

బైబులు సామెత: హృదయములోని భావములను బట్టి మోము ఆనందముగా గాని విచారముగా గాని చూపట్టును (సామెతలు 13:25).

ముఖ కవళికలు మదిలోని కలవరానికైనా, కళలకైనా అద్దం పడతాయనేది జగమెరిగిన సత్యం, జంతువులు రౌద్రాన్ని ముఖంలో చూపగలవేమో గానీ తక్కిన అనుభూతులను ప్రదర్శించలేవు. ముఖ్యంగా నవ్వడమనేది మానవునికి మాత్రమే చేతనైన చేష్ట నటులు, నాట్యకారులు నవరసాలను అలవోకగా వదనంలో ప్రదర్శిస్తారు. ఇతర శరీర భాగాల కంటే ముఖమే మనస్సులో ముప్పిరిగొనే భావాలకు ముంజేతి కంకణం.

నటులే కాదు సాధారణ జీవితంలో మనుషులందరూ మనస్సులో కదలాడే భావాలను అప్రయత్నంగానే ముఖంలో వ్యక్తం చేస్తారు. 'వదనం వివర్ణమయింది': 'కత్తివాటుకు నెత్తురు చుక్కలేదు'బీ 'ఆనందంతో విప్పారింది': 'కళ్ళు మెరిసాయి' వంటి మాటలు ముఖంలో కనిపించే భావ వ్యక్తీకరణను సూచించేవే. ప్రతి భావానికీ తగిన ముఖ కవళికలు ఎవరూ చెప్పనక్కరలేకుండానే ప్రదర్శితమవుతాయి, ఎదుటి వ్యక్తి వాటిని చూచి ఇట్టే పసిగట్టివేస్తాడు.

పసి పిల్లలు మనస్సులోని మాటని మాటల్లో వెళ్ళగక్కేస్తారు. ముఖంలో సైతం నిరభ్యంతరంగా యథేచ్ఛగా ప్రదర్శిస్తారు. వయస్సు పెరుగుతున్న కొద్దీ భావాలను అణచుకోవడం ముఖంలో కనిపించనీయకుండా జాగ్రత్త పడడం జరుగుతుంటుంది. ఈ కళలో ఆరితేరినవారు తమ మనస్సులో ఏమున్నదో ఎంతమాత్రం ఎదుటివాడికి అంతుబట్టకుండా. ముసుగు వేసుకుంటారు. ఇలాటివారితో ఒకింత జాగ్రత్తగా ఉండాలి. నంది తిమ్మన పారిజాతాపహరణం కావ్య నాయిక సత్యభామ ఇందుకు పూర్తిగా విరుద్ధం.

'అసవిని వేటుపడ్డ యురగాంగనయుంబలె నేయి వోయ భ
గ్గన దరికొన్న భీషణ హుతాశన కీల యనంగ లేచి హె
చ్చిన కనుదోయికెంపు తన చెక్కుల కుంకుమ పత్రభంగ సం
జనిత నవీన కాంతి వెదజల్లగ గద్గద భిన్న కంఠియై'

కనబడుతుంది.

తెలుగు సామెత, బైబులు సామెత ఈ విషయంలో ఏకీభావాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాయి. మనస్సులోని ఆనందం పెదవులపై చిరునవ్వుగా, విప్పారిన కన్నుల్లో కాంతిగా ద్యోతకమవుతుంది. విచారం, అలక మూతి ముడుచుకోవడంలోను, ముడివేసిన భృకుటిలోను వ్యక్తమవుతాయి. వీటన్నిటికి అద్దం పడతాయి ఈ సామెతలు.

7. తెలుగు సామెత: వచ్చినపుడు తెచ్చింది లేదు, పోయేటప్పుడు పట్టుకెళ్ళేది లేదు.

బైబులు సామెత: నరుడు వట్టి చేతులతో ఈ లోకములోనికి వచ్చినట్లే వట్టి చేతులతోనే వెళ్ళిపోవలెను (ఉపదేశకుడు 5:15)

తనువును వీడి ఆత్మ ఊర్ధ్వలోకాల కేగే సమయానికి

జరిగే సంభవాలను భర్తృహరి ఏకరువు పెట్టాడు-

మానము గ్రుంగగా, ధనము చుట్టముగా,

నిజబాంధవాశ్రితుల్

దీనత జెంది యేగ, నతిథి ప్రకరంబు నిరాశమై జన,

మానుగ జవ్వనంబరుగ.

గౌరవం తగ్గుతుంది; ధనం వెడలిపోతుంది; యాచకులు వట్టి చేతులతో వెను దిరుగుతారు; పరిజనం విడనాడుతారు; యౌవనం ఉడిగిపోతుంది. నగ్న శరీరిగా వచ్చిన నరుడు నగ్న శరీరిగానే వెళ్ళిపోతాడు. తెలుగు బైబులు సామెతలు రెండూ ఈ సత్యాన్నే చాటి చెబుతున్నాయి.

జగజ్జేత అలెగ్జాండరు గురించి ఒక సంగతి చెబుతారు. పిన్న వయసులోనే హిందూ దేశం వరకు తన శౌర్య ప్రథ వెలిగించి మృత్యువాత బడే సమయంలో అతడొక ఆజ్ఞ ఇచ్చాడట. నా దేహాన్ని మోసుకుపోయే సమయంలో నా చేతులు రెండూ ఇరు ప్రక్కలా చాపి గుప్పిలి విప్పి ప్రజలకు కనుపరచమన్నాడట. ఇంత పాటుపడి ఇన్ని రాజ్యములను చేపట్టి ఇదిగో నేడు రిక్తహస్తుడినై తరలిపోతున్నానని లోకానికి ప్రకటించేందుకు అతడీ ఆనతినిచ్చాడని చెబుతుంటారు. ఈ సత్యాన్ని అందరూ గ్రహించి, దాని ప్రకారం జీవిస్తే లోకం ఎంత బాగుంటుంది! అదే ఈ సామెతల సందేశం,

8. తెలుగు సామెత: వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కోయాలి

బైబులు సామెత: ఇనుమును ఇనుముతోనే పదును పెట్టినట్టు నరుడు తోటి నరుని పరిచయంతోనే సునిశితుడగును (సామెతలు 27:17).

బైబులు, తెలుగు సామెతలు రెండూ వ్యక్తుల పరిణతి, సుశిక్షణలకు వారికి ధీటైన గురువులు ఉండవలసిన ఆవశ్యకతను తెలుపుతున్నాయి. గనిలో దొరికే ముడివజ్రాన్ని సానబెట్టి బహుముఖాలుగా చెక్కి తళుకులీనే రూపానికి తేవాలి, ప్రకృతి అంతటిలోకీ అత్యంత దృఢమైన పదార్థం వజ్రమేనంటారు శాస్త్రజ్ఞులు, మరి అస్తవ్యస్తమైన ఆకారంలో శిలాసదృశ రూపంలో మట్టిలో లభ్యమైన వజ్రాన్ని కోసి పదును పెట్టడానికి దానితో సమానమైన సత్త్వమున్న పరికరమే కావాలి. అందుకే వజ్రాన్ని కోసే యంత్రంలో వజ్రం అతికి ఉంటుంది. బైబులు సామెత సైతం ప్రకృతిలో లభ్యమయ్యే వేరొక దృఢమైన లోహాన్ని ప్రస్తావించి అదే సత్యాన్ని వక్కాణిస్తున్నది.

అర్జునుడు విలువిద్యలో రాటుదేలాలంటే ద్రోణాచార్యుడంతటివాడే కావాలి. వివేకానందుని ఆధ్యాత్మిక ప్రతిభా పాటవాలకు మూల కారణం రామకృష్ణ పరమహంస దివ్యోపదేశాలే. శిష్యుడు అప్రతిహత ప్రతిభ గలవాడై అతనికి బోధించే గురువులు పేలవమైన వారైతే ఆ పరిస్థితి సంకటప్రాయంగా పరిణమిస్తుంది. ప్రహ్లాదుని గురువులు చండామార్కుల వారికి దాపురించిన ఇబ్బంది ఇదే.

ఈ సామెతలకు మరొక మహోదాత్తమైన నెరవేర్పు యేసు క్రీస్తు శిష్యుల విషయంలో ద్యోతకమవుతున్నది. ఆ పన్నెండుమందీ పన్నెండు వజ్రపుతునకలు, గనిలో త్రవ్వితీసిన వజ్రాల వలె ధూళి ధూసరితమై ఒక ఆకారం, వ్యవహారం లేనివారు యేసు ప్రభుని శిష్యరికంలో మణిమాణిక్యాలై రాణించారు. లోకాన్ని తలక్రిందులు చేసేవారు అని వారి ప్రత్యర్థులు వారిని గురించి చెప్పుకున్నారు. తమ తరంలో క్రీస్తు బోధనామృతాన్ని లోకమంతటికీ వీరు పంచారు. మరణానికి వెరవలేదు.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

జ్ఞాన సముపార్జన, స్ఫూర్తి మనుషులకు వివిధ విధానాలలో కలుగుతుంది. సద్గ్రంథ పఠనం కొందరికి ఉపకరిస్తే కొందరికి జీవితమే పాఠాలు నేర్పుతుంది. సర్వసంగ పరిత్యాగం కొందరిని మునులుగా మారిస్తే వృత్తి వ్యాపార విజయాలు మరికొందరిని రాటుదేలేలా చేస్తాయి. అయితే మనిషికి ప్రేరణ మనిషి ఇచ్చినంతగా వేరెవరూ ఇవ్వలేరు. సాటి మనిషి ఉ త్తమ గుణాలు, ఆదర్శాలు మనుషులను ప్రేరేపించి వారిలో నిద్రాణమై ఉన్న శక్తియుక్తులను వెలికితీస్తాయి. "పనితొడవులు వేరు బంగారమొక్కటి, పదు ఘటములు నేరు ప్రాణమొకటి" అని వేమన వాక్రుచ్చినట్టుగా మనుషులు వేరు వేరుగా ఉ న్నారు గానీ మనుషులందరి అస్థిత్వమొక్కటే కనుక మనిషి వేరొక మనిషిని ఉద్దీపింపజేసి మహోన్నత శిఖరాలు స్పర్శించేలా చేయగలడు.

గురూపదేశాలకు స్పందించి జ్ఞానాంబరాలను చుంబించిన వారెందరో! చెల్లి రూపలావణ్యాదులకు మురిసి కలం పట్టి ఆచంద్రతారార్కం నిలిచే కావ్యాలు వెలయించిన వారెందరో కుంచె, ఉల్లి చేబూని కళాఖండాలు ఆవిష్కరించిన వారెందరో!

వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కోయాలి అనే సామెతను మరో కోణంలో కూడా ఉపయోగిస్తారు. శక్తి సంపన్నుడైన మనిషిని లొంగదీయడానికి అతనితో సరిపోలిన శౌర్య ప్రతాపాలున్నవాడే సరిజోడు, ఉత్తర గోగ్రహణానికి కురువీరులంతా తరలివచ్చారు. విరాటరాజు అర్భకుడు కాగల కార్యం నల్లేరుపై బండి నడకగా దుర్యోధనాదులు భావించారు. కానీ అజ్ఞాతవాస గ్రహణం వీడి ద్విగుణీకృత శౌర్యంతో అర్జునుడు కట్టెదుట కనిపించే సరికి 'వచ్చినవాడు ఫల్గుణుడవశ్యము గెల్తుమనంగరాదు' అని నిరుత్సాహపడ్డారు. వీరులు తమ సాటి వీరుణ్ణి పోరుకై ఎన్నుకోవడం మన సంప్రదాయ సాహిత్య వీరగాథల్లో చూస్తాము.

9. తెలుగు సామెత: నిన్న ఉన్నవాడు నేడు లేడు

బైబులు సామెత: నరుల జీవితము గడ్డి పరక వంటిది (కీర్తనలు 103:15).

ఇది మానవ జీవితం అశాశ్వతమని తెలియజేయడం కోసం ప్రయోగించే తెలుగు సామెత, చాలామంది. ఈ లోకంలో శాశ్వతంగా జీవిస్తామనే భావంతో ప్రవర్తిస్తూ ఉంటారు, భూములు, నగలు, మిద్దెలు మేడలు సంపాదిస్తారు. పిల్లికి భిక్షం పెట్టరు. అంతా తామే నిరంతరం అనుభవిస్తూ జీవించాలని ఆశిస్తారు, నిన్నా నేడూ రేపూ తమ ఉనికి, తమ ఆస్తిపాస్తులు నిలుస్తాయని భ్రమిస్తారు. మానవ జీవితం నీటి బుడగలాంటిదని గ్రహించరు. నిన్న ఉన్న మన పెద్దలూ, తల్లిదండ్రులూ నేడు లేరు కదా. మనం రేపు ఉంటామన్న నమ్మకం ఏమిటని వీరికి తోచనే తోచదు. రాజులు పోయారు, రాజ్యాలు అంతరించాయి. నిన్న ఉన్న పరిస్థితులూ నేడు లేవు, నిన్నటి మానవులూ నేడు లేరు.

'కారే రాజులు, రాజ్యముల్ గలుగవే, గర్వోన్నతిం బొందరే.

వారేరీ, సిరి మూట గట్టుకొని పోవంజాలిరే, భూమిపై బేరైనం గలదే అని బలి చక్రవర్తి చేత పోతనకవి భాగవతంలో అనిపిస్తాడు (అష్టమ స్కంధము, 589 వ పద్యం).

నిజమే, నిన్న ఉన్నవాడు నేడు లేదు, ఇదొక యాత్ర, అందుకే జాషువ కవి,

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

'ఆవిరి యెడలో జలధియాన మొనర్చెడు బాటసారులో
భూవర! రేవులందు దిగిపోయెద రించుక
వెన్నముందుగా నీ వసుధా ఘణంబు పనియెల్ల
ముగించి స్వదేశ గాములై పోవుచు వచ్చుచుండ్రు
సతమన్ ప్రజలీ నరణమ్ము వర్తకుల్' (ఖండకావ్యము)
అంటున్నాడు.

ఈ జీవిత యాత్రలో నిన్న ఉన్నవాడు నేడు, నేడున్నవాడు రేపూ ఉంటాడన్న నమ్మకం లేదు. ఈ భావాన్ని బోధించడానికే పై సామెత ప్రాధాన్యాన్ని సంతరించుకుంది. నిరంతరాయంగా సాగిపోతున్న ఈ లోకం ఒక పత్రమనీ ఇరు సంజెలు రెండు వాకిళ్ళని రమణీయంగా వర్ణించారు. దువ్వూరి రామిరెడ్డిగారు తమ పాఠశాల కావ్యంలో, ఇక్కడ జమిపీడులు మున్నగు భాగ్యవంతులు కొంత సుఖించి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయారు.

'అంతము లేని ఈ భువనమంత పురాతన సాంధశాల
వి
శ్రాంతి గృహము అందు ఇదుసంధ్యలు రంగుల
వాకిళుల్ ధరా
క్రాంతులు పాదుషాలు బహిరాం జమినీడులు
వేనవేలుగా
కొంత సుఖించి పోయిరెటకో, పెదవారికి
చోలొసంగుచున్'

బైబులు సామెత కూడా ఇదే అర్థాన్ని విశదీకరిస్తున్నది. మానవ జీవితం, వారి ఆయుష్మ గడ్డివంటిదని, అడవి పూవుల వంటిదని తెలియజేస్తుంది. ఎండ, గాలి, వానలు ప్రభలితే గడ్డి, అడవిపూలు నశించే విధంగా మానవులు నశిస్తారని గుర్తు చేస్తున్నది. ఇందులో కూడా నిన్న ఉన్నవాడు నేడు లేడనే భావమే స్ఫురిస్తుంది. మానవుని ఆయుక ప్రమాణం అరవై సంవత్సరాలు, ఇంకా బలవంతుడైతే ఎనుబరి సంవత్సరాలు, తరువాత అతడు రాలిపోతాడని పలికి దావీదు మహారాజు జీవితం అశాశ్వతమని గుర్తు చేస్తున్నాడు. మానవ జీవితం నీటిబుడగ వంటిదని మరొక సామెత బైబులులో ఉన్నది.

వేదాంతులు, సిద్ధాంతులు, మహా మేధావులు కూడా జీవితం అశాశ్వతమని తెలియజేస్తూనే ఉన్నారు. ఈ తెలుగు, బైబులు సామెతలు కూడా ఇదే సత్యాన్ని ఎత్తి చూపుతున్నాయి.

10. తెలుగు సామెత: నిప్పు లేనిదే పొగ రాదు

బైబులు సామెత: పొగలు సిగలు నిప్పు మంటలకు సూచనములు అట్లే పరాస మానములు హత్యలకు సూచనములు (5 22:24).

కోడలుపిల్ల పచ్చి మామిడి కాయలు తింటున్నదంటే ఏదో విశేషం ఉండి తీరాలి. తొలకరి చినుకులు మొదలైనాయంటే జడివానలిక ఎంతో దూరాన లేవు. కొందరు పాలు పొంగిన వాసనను, పొగవాసనను ఇట్టే పసిగట్టేస్తారు. ఏదో కాలుతోంది. అని హెచ్చరిస్తారు. అనుకోకుండా ఉరుములేని పిడుగులా వచ్చిపడేవి కొన్ని అయితే, మొత్తంగా మానవ జీవన స్రవంతిలో జరగనున్న విశేషాల తాలూకు సూచనలు ముందుగానే అవగతమవుతుంటాయి. నిప్పు లేనిదే పొగ రాదు అన్న తెలుగు సామెతా, బైబులు సామెతలోని మొదటి భాగం ప్రత్యేకించి సమాజంలో ఒక సందర్భంలో ఉపయోగించడం కద్దు. అదేమిటంటే ఎవడో ఒకడు కాని పని ఏదో రహస్యంగా వెలగ పెడుతుంటాడు. ఆ గుట్టు పూర్తిగా రట్టు కాకముందే గాలివార్తగా అక్కడక్కడా

ప్రస్తావనలు వస్తుంటాయి. 'ఏమో మనం చూశామా అని కొందరు తీసిపారవేయబోతే 'నిప్పు లేకుండా పొగ వస్తుందా?" అంటారు మరికొందరు, పైకి సహజంగా కనిపిస్తున్నప్పటికీ పొగ కనిపించిందంటే ఎంతో కొంత నిప్పు ఉండి తీరాలి.

మనుషుల మధ్య పొరపొచ్చాలు పొడచూపి దూషణలు, తోపులాటలు జరిగితే అది మరింత విపరీత పరిణామాలకు దారితీయడం సహజం. నరుని అంతరంగంలో ద్వేషాగ్ని కణమొక్కటి పడితే చాలు, చిచ్చురేపి హింసాగ్ని కీలలను వ్యాపింపజేస్తుంది. ఎవరో ఏదో అన్న ఒక్కమాట జాతివైరంగా పరిణమించిన సందర్భాలు కోకొల్లలు, పల్నాటి యుద్ధగాథ నేర్పించే పాఠమిదే. తిరస్కారం, అవమానం హత్యలకు దారి తీయగలవని బైబులు సామెత హెచ్చరిస్తున్నది. ఇలా ఈ రెండు సామెతలు కారణ, కార్య సంబంధాన్ని తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

11. తెలుగు సామెత: పూవు పుట్టగానే పరిమళిస్తుంది.

బైబులు సామెత: పసివాడు తన పనుల ద్వారా తన భావి జీవితమును సూచించును (సామెతలు 20:11). అనేకమంది మహనీయుల జీవిత చరిత్రలో ఈ సామెత దర్శనమిస్తుంది. యేసుక్రీస్తు తన పన్నెండవ యేటనే ఆనాటి యూదుల మతకేంద్రమైన జెరుసలేంలో విద్వద్గోష్టిలో చర్చిస్తూ, తర్కిస్తూ అఖండ పండితులను నివ్వెరపోజేశాడని బైబులులో చదువుతాము. ఆది శంకరుడు తన 3వ యేటనే మాతృభాష లిపి నేర్చాడనీ, ఉద్గ్రంథాలు పఠించాడనీ, రచించాడనీ అంటారు, కారణజన్ములు తమ శైశవంలోనే తమ మహాత్మ్యాన్నీ, కుశాగ్రబుద్ధినీ తదితర గుణ విశేషాలను చాటే పనులు చేసి పరికించి చూసేవారిలో ఒక జిజ్ఞాస రేకెత్తిస్తారు. ఈ బాలలు పెరిగి పెద్దవారయ్యాక మహనీయులవుతారని అవగతమైపోయేలా వారి చేష్టలు, వాలకం ఉంటాయి. తెలుగు సామెతలో ప్రకృతి ధర్మమొకదానిని పేర్కొనడం ద్వారా ఈ సత్యాన్ని మనోహరంగా తెలియజెప్పడం చూస్తున్నాము. బైబులు సామెత సూటిగా ఇదే భావాన్ని ప్రదిపాదిస్తున్నది. అన్ని సంస్కృతుల్లో, అన్ని కాలాల్లో పసివారు తమ భావి ప్రతిభావ్యుత్పత్తులను బాల్యంలోనే ప్రదర్శించడం ఉన్నదని ఈ సామెత ద్వారా అర్థమవుతున్నది. ఒక బాలుడు కొంటె పనులతో తుంటరి మాటలతో నలుగురినీ నవ్విస్తుంటాడు. వాడు పెద్దవాడైనాక అదే ధోరణి కొనసాగుతుంది. ఒకడు రంగులు ముందు వేసుకొని వచ్చీరాని చిత్రాలు గీస్తుంటాడు. తగిన ప్రోత్సాహముంటే వాడు మంచి చిత్రకారుడౌతాడని భావించవచ్చు. వేరొకడు గిల్లికజ్జాలు పెట్టుకుంటూ ఇతర పిల్లలను బాధిస్తూ, ఏడిపిస్తూ ఉంటాడు. వాడు పెద్దయ్యాక. విస్తృత పరిధిలో లోక కంటకుడౌతాడని ఊహించవచ్చు.

మొత్తం మీద ఈ సామెతలు రెండూ ఒకానొక ఆశావహ, సకారాత్మక దృక్పథంలో లబ్ధ ప్రతిష్ఠ వ్యక్తులు తమ జీవితం తొలి దశల నుంచే ఆ మహనీయత తాలూకు సూచనలు ప్రదర్శిస్తుంటారనే అర్థాన్ని వెల్లడిస్తున్నాయి. బాలల్లో ఇలాటి నిపుణతలు, మేధో సంబంధమైన చురుకుతనం, దాతుర్యం లీలగా గోచరమవుతున్న తరుణంలో వాటిని ప్రోత్సహించి, ప్రోదిచెయ్యాలి.

12. తెలుగు సామెత: రాజు తలచుకుంటే దెబ్బలకు కొదువా?

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

బైబులు సామెత: రాజు తలచినదల్లా చేయగలడు (ఉపదేశకుడు 8:3)

రాజులు నిరంకుశులు, రాజు చిత్తవృత్తి అగమ్య గోచరము, 'చారు మాణిక్య భూషిత శస్త మస్తకంబు గల పన్నగంబు భయంకరము గాదె' అన్నట్లు శిరస్సుపై మణియున్నది గదా అని పామును చేరదీయని రీతిగా సంపన్నులు గదాయని రాజుల పంచన చేరడం క్షేమం కాదు, రాజసేవ కత్తిమీద సామన్న మాట ఏనుగు లక్ష్మణ కవి ఇలా సమర్థిస్తున్నాడు:

'మనుజులలో నెవ్వడు దగ
దనవాడను వాడు దుష్ట ధరణీశునకున్
తనకయి ప్రేలిమి ప్రేల్చెడు.
జనుని తనువు గాల్చు వాయు సఖు డదయుండై'

(భర్తృహరి సుభాషిత రత్నావళి, దుర్జన పద్ధతి. పే. 69, ఏనుగు లక్ష్మణకవి).

అగ్నిహోత్రుడు తన తృప్తికై హెూమము చేసేవారిని సైతం తాకినంత మాత్రాన మొహమాటము లేకుండా కాలుస్తాడు. అలాగే భూపాలురు సైతం ఒకదెంత హితకారి యైనప్పటికీ కొంచెము కినుక కలిగితే సంహరిస్తారు. జాషువా విరచిత ఫిరదౌసిలో గజనీ మహమ్మదు నిరంకుశ వర్తనం తేటతెల్లంగా ఉంది.

'ఒక్కొక్క పద్దియంబున కొక్కొక్క బంగారు రూక
యొసగెదను కనీ మక్కా మసీదు తోడని వక్కాణించెన్
మహాసభా మధ్యమునన్'

తీరా కృతి ముగించాక వెండి నాణేలు పంపించాడు. రాజు తలపై కవి కర్పూరం చల్లితే కవితలపై నృపాలుడు నిప్పులు పోశాడు. అది చాలదన్నట్టు కవిని మట్టుబెట్టమని ఆజ్ఞాపించాడు.

అటు అనుగ్రహించడానికైనా, ఆగ్రహించడానికైనా సమర్థుడు రేడు. పేదను క్షణమాత్రంలో కనక వర్షంలో ముంచెత్తడానికైనా తల తీయించడానికైనా తాహతున్న ఘటనా ఘటన సమర్థుడు. అధికారుల ఎదుట జాగరూకతతో ఉండాలన్న సామాన్య పరిజ్ఞానాన్ని ఈ సామెతలు తెలుపుతున్నాయి.

13. తెలుగు సామెత: పుట్టినవారు గిట్టక మానరు.

బైబులు సామెత: మట్టినుండి పుట్టినవన్నీ మట్టిలో కలియక తప్పదు. (ఉపదేశకుడు 3:20).

జాషువాగారు శ్మశాన వాటిక ఖండికలో తెలుగు పద్యమున్నంత కాలం చిరస్థాయిగా నిలిచే ఈ క్రింది పద్యంలో పైని చెప్పిన తెలుగు సామెతలోని ఆత్మ ఆవిష్కృతమవు తున్నది:

ఇచ్చోటనే సత్కవీంద్రుని కమ్మని
కలము, నిప్పులలోన గఱగిపోయె!
యిచ్చోటనే భూము లేలు రాజన్యుని
యధికారముద్రిక లంతరించె!
యిచ్చోటనే లేత యిల్లాలి నల్లపూ
సలసౌరు గంగలో గలసిపోయె!
యిచ్చోట నెట్టి పేరెన్నిక గనుగొన్న
చిత్రలేఖకుని కుంచియ, నశించె!
ఇది పిశాచులతో నిటాలేక్షణుండు
గజ్జె గదలించి యాడు రంగస్థలంబు;
ఇది మరణదూత తీక్షమౌ దృష్టు లొలయ
నవని బాలించు భస్మసింహాసనంబు.

ఆ మరుభూమిలో ఒక వంక ఒక మహాకవి కమనీయ ఘంటం బూడిద కుప్పగా మిగిలింది. ఒక చెంప ఒక రాజేంద్రుని అధికార ముద్రిక మట్టిపాలయ్యింది. ఒక మూల ఒక ఇల్లాలి నల్లపూసల శోభ వసివాడింది.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

సమవర్తి యమధర్మరాజు మరణ పాశాన్ని తప్పించుకోగల ప్రాణి లేదు. ఈ అక్షర సత్యాన్ని అన్ని మతాలలోని, జాతుల లోని మానవులు గుర్తించారు. ఆ ఎరుకలోనుండి ఉద్భవించినవే ఈ రెండు సామెతలు. మానవ దేహం మట్టిలో కలుస్తుందనీ, అందులో వెలుగొందే ఆత్మదీపం జ్యోతిర్మయుడైన భగవంతునిలో లీనమవుతుందనీ బైబులు ఉపదేశం.

ఈ సామెతలు నేర్పించే గుణపాఠం ఏనుగు లక్ష్మణకవి కమనీయ వాక్కుల్లో, ధృతిగొని రోగముల్ జరయు దేహము నొంపకముందే, యింద్రియ ప్రతిహతి లేకముందె, తన ప్రాణవిరామము కాకముందె, పం
డితజను దాచరింపదగు ఠీవి బ్రయత్నము ముక్తికిన్, మహా
ద్దతశిఖి నిల్లు గాలుతఱి దాలిమి నూతులు ద్రవ్వఁచొప్పనే?
(భర్తృహరి సుభాషిత రత్నావళి, వైరాగ్య శతకము, ఏనుగు లక్ష్మణకవి)

మరణం తథ్యమని తెలిసినా, తెలియకపోయినా ఈ కఠోర సత్యం అనివార్యం. గ్రహించినవాడు ధన్యుడు.

14. తెలుగు సామెత: తల్లి చేసినది తనయులకు

బైబులు సామెత: తండ్రులు పుల్లని ద్రాక్షపండ్లు భుజింపగా తనయులకు పండ్లు పులుపెక్కెను (యిర్మీయా 31:29)

ఇశ్రాయేలు జాతి వారిది ఉమ్మడి బాధ్యత. అధిక సంఖ్యాకులు అనుసరించిన బాట ప్రకారం ఒనగూడే ఫలితాలను జాతి మొత్తం అనుభవించవలసి వచ్చింది. స్థూలంగా జాతి అంతా తమ దేవుని నియమ నిబంధనలను మీరి భ్రష్టులైపోగా వారికి దాపురించిన శిక్ష వారి భావితరాలపై కూడా ప్రభావం చూపింది. ఇది సాధారణంగా లోక ధర్మమే, పూర్వీకులు రాశులు పోసిన ఆస్తిపాస్తులను ఒక ప్రబుద్ధుడు తన విలాసాలకు పరుశరామ ప్రీతి చేస్తాడు. అతని సంతతి గర్భదారిద్ర్యం అనుభవించవలసి వస్తుంది. అలాటి వ్యక్తి అరగించిన పులుపు ద్రాక్షలకు అతని తరువాత తరాల వారికి పండ్లు పులుస్తాయి.

ఇదే భావాన్ని తెలుగు సామెత తల్లి (దండ్రులు) చేసిన పాప, పుణ్యాల పర్యవసానాలను తనయులు అనుభవిస్తారనే విస్తృత పరిధిలో వివరిస్తున్నది. బైబులు సామెత తండ్రుల పరంగా, తెలుగు సామెత తల్లుల పరంగా ఉండడం ఇక్కడ గమనార్హం.

15. తెలుగు సామెత: తల్లిని పోలిన బిడ్డ, నూలును పోలిన చీర

ఆవు చేలో మేస్తే దూడ గట్టున మేస్తుందా?
ఆ తానులోని గుడ్డే

బైబులు సామెత: తల్లివలె తనయ (యెహెజ్కేలు 16:44)

తల్లి కడుపున పుట్టిన బిడ్డ ఆమె లక్షణాలను పుణికి పుచ్చుకొంటుంది. గోవు వెన్నంటే గోవత్సముంటుంది. నేతకు వాడిన నూలును మించిన నిగారింపు వస్త్రానికి రాదు. ఒక తానులోనుంచి చించిన వస్త్రాన్ని ఎన్ని రకాలుగా కుట్టినా ఆ పడుగు పేకల సమ్మేళనం కనబడుతూనే ఉంటుంది. ఇది ఈ తెలుగు సామెతల అర్థం.

తన ప్రజలు నిజ దేవుని విడిచి రాతిబొమ్మలకు

మొక్కడాన్ని యెహోవా ప్రభువు ఆధ్యాత్మిక జారత్వంలో పోల్చి తన ప్రవక్తచే పలికిస్తున్నాడు. దేవుడే ఆ జాతి భర్త, తండ్రి సఖుడు. అయితే ఇశ్రాయేలు ప్రజలు తమ దైవ భక్తి వారసత్వానికి ఉద్వాసన పలికి తమ ఇరుగుపొరుగు జాతుల దురాచార వారసత్వాన్ని అనుసరించారు. అలా చేయడం ద్వారా ఆ విగ్రహారాధక జాతులైన హిత్తి, ఆమోరి తదితర జాతులే తనకు తల్లిదండ్రులన్నట్లు ప్రవర్తిస్తున్నది ఇశ్రాయేలు జాతి (యెహెజ్కేలు 16:45), ఆ తల్లికి పుట్టిన బిడ్డ అన్నట్టుగానే ఉన్న తన ప్రజల పోకడను ఈసడించుకొంటూ దేవుని వాణిని వినిపించడంలో ప్రవక్త ఈ నానుడి ప్రయోగించాడు. ఇందులోని ప్రబోధం స్పష్టం, తనూభవుల గుణ గణాలను నిర్ణయించేది స్థూలంగా తల్లిదండ్రులే. వారి ముద్ర అది మంచిదైనా చెడ్డదైనా పిల్లలపై ప్రస్ఫుటంగా పడుతుంది. కాబట్టి తల్లిదండ్రులైనవారు బాధ్యత గలిగి తమ ప్రవర్తన స్వభావాదులకు మెరుగుపెట్టుకొంటూ ఉత్తమ వారసత్వాన్ని మరుసటి తరానికి అందించవలసి ఉంది.

16. తెలుగు సామెత: కోటి విద్యలు కూటి కొరకే

బైబులు సామెత: నరుని కృషి అంతయు పొట్టకూటికే (ఉపదేశకుడు 6:7).

దొమ్మరివాడు గడనెక్కి విన్యాసాలు చేస్తాడు. జోదు కత్తిసాములో చతురుడై స్వామికార్యం నిర్వర్తిస్తాడు. శ్రేష్ఠి వస్తుసముదాయాల విలువనెరిగి వాణిజ్య వృత్తి నెరపుతాడు. గాయకుడు సంగీత స్వరాంబుధిలో శ్రోతలను స్నానమాడిస్తాడు.. వృత్తులు వేయి రకాలైనా అన్నిటి పరమార్థం విత్తం ఆర్జించడమే. విత్తమెందుకంటే ఉదర పోషణకే, ఈ సార్వజనీన సత్యాన్ని బహుళ ప్రచారంలో ఉన్న తెలుగు సామెత, దానికి సరిజోడుగా ఉన్న బైబులు సామెత తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి. లక్షాధికారియైనా లవణమన్నమె గాని మెరుగు బంగారంబు మ్రింగలేదు. వస్తు వాహనాలు సిరిసంపదలెన్ని ఉన్నా కడుపుకు కావలసినది ఇంత ముద్ద, ధనికుడైతే జిహ్వాకింపైన షడ్రుచులతో మృష్టాన్నాలు ఆరగిస్తాడు. దరిద్రుడు జొన్నరొట్టెతో అంబలితో కడుపు నింపుకుంటాడు. ఎలాటివారైనా వారి ప్రయాస అంతా జానెడు పొట్ట కోసమే.

ఈ సామెతలలో శ్రమైక జీవన సౌందర్యం కూడా వేరొకవైపు ఆవిష్కారమవు తున్నది, కమ్మరి, కుమ్మరి, మేదరి, రైతు ఇలా ఎవరైనా సరే తమ శక్తిమేర శ్రమిస్తూ ఉదర పోషణ గావించుకొనడం ఉత్తమ మార్గం. జాషువా గారు ఇటువంటి పరిపూర్ణ జీవన శైలిని ఈ పద్యంలో హృద్యంగా వర్ణించారు.

నివసించుటకు చిన్న నిలయమొక్కటి దక్క
ఆలుబిడ్డలకునై యాస్తిపాస్తులు గూర్ప
గడనసేయుట కాస పడను నేను నేనాచరింపని
నీతులు బోధించి
పెడత్రోవలో పాదమిడను నేను
రాని రాగము తీయలేను నేను
సంసారయాత్రకు చాలినంతకు మించి
గ్రుడ్డి గవ్వయు గోరుకొనను నేను
మానవ నైపుణ్యం శ్రమ పొట్టకూటి నిమిత్తమేనని ప్రత్యక్షంగా వచిస్తున్న ఈ సామెతలు అంతకుమించి అత్యాశలకు పోయి ఈతిబాధలలో చిక్కుకొనవలదని ప్రబోధిస్తున్నాయి.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-5, May 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

17. తెలుగు సామెత: కుండ వెళ్ళి బిందెకు తగిలినా, బిందె వచ్చి కుండకు తగిలినా, కుండకే మోసం.

బైబులు సామెత: మట్టి కుండ, లోహపాత్ర దేనితో ఏది ఒరసికొన్నా కుండయే పగులును (సీరా 13:2).
పై సామెతలను పోలిన వేరొక సామెత, 'ముల్లు వెళ్ళి అరిటాకుపై పడినా, అరిటాకు వెళ్ళి ముల్లు మీద పడినా అరిటాకుకే నష్టం. ఒకే భావం వేరువేరు సూక్తులుగా వేరువేరు పరగణాల్లో చెలామణీ అవుతుంటుంది, కోస్తా ప్రాంతంలో అరిటాకు ముల్లు సామెతను తరచుగా ఆడపిల్లలను హెచ్చరిస్తూ ఉదహరిస్తుంటారు. కన్యలు యవ్వన మధురోహలలో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ యువకుల చెలిమి కోరుతారు. చెట్టపట్టాలు వేసుకొని తిరుగుతారు. జరగరానిది జరిగితే యువకునికి పోయేదేమీ ఉండదు. యువతి జీవితం పాడైపోతుంది, ఇలాటి భంగపాటు జరగడానికి కారణం యువతి వెళ్ళి యువకునితో సాంగత్యం కోరి యుండవచ్చు. యువకుడే వెంటపడి ఆమె హృదయం దోచుకుని ఉండవచ్చు. ఎలా జరిగినా ఫలితం మాత్రం ఒక్కటే బైబులు, తెలుగు సామెతలు రెండూ ఈ భావాన్నే బహిర్గతం చేస్తున్నాయి.
పేదవాని కోపము పెదవికి చేటు అన్నారు. రాజుకు పేదవానిపై కోపమొచ్చినా, పేదకు రాజుపై కోపమొచ్చినా కీడు పేదకే. రాజ్య బహిష్కరణ జరిగేది పేదకే. రాజుకు కాదు. బ్రాహ్మణ స్త్రీలు మడిగట్టుకుంటారు. మడిగట్టుకున్న ఆమె తూలి వేరొక మనిషిని ముట్టినా, వేరొక మనిషి పొరపాటున ఆమెకు తగిలినా మైలపడేది మడిగట్టుకున్న స్త్రీయే.
ఈ సామెతల్లో మనకు బోధపడే అంశం ఇది. లోకంలో బలవంతులు, నిరంకుశులు ఉంటారు. లేగదూడల వంటి అమాయకులు, సామాన్యులు కూడా ఉంటారు. ఎవరి పరిధిలో వారు చరిస్తున్నంత కాలం బ్రతుకులు వెళ్ళిపోతుంటాయి. విధి వశాన వారొకరికొకరు తారసపడితే, ఘర్షణ సంభవిస్తే నష్టం జరిగేది లేగదూడలకే. నేరం ఎవరిదైనా శిక్ష మాత్రం సగటు మనిషే అనుభవించవలసి ఉంటుంది. ఇది అనివార్యం, లోహంతో చేసిన పాత్ర బిందె వాటి సరసనే మట్టి కుండలూ ఉంటాయి. మట్టికుండే ఒదిగి ఉండాలి కాని బిందెలతో సమానంగా వాటి సరసన చేరరాదు. తాను సున్నితం గనక ఒకింత జాగ్రత్తగా మెలగాలి. అలానే ఎంత చిన్న అవాంతరానికైనా తల్లిడిల్లిపోయే సున్నిత మనస్కులు కొంత విచేచన గలిగి ఒదిగి ఉండడమే శ్రేయస్కరం, బరితెగించినవారు దేనికైనా సిద్ధమే. ఏది జరిగినా వారికి పోయేదేమీ లేదు. గుట్టుగా బ్రతికేవారికి జరగకూడనిదేమైనా జరిగితే ఊరు ఊరంతా విడ్డూరంగా చెప్పుకుంటారు.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు

గంగాధరం, నేదునూరి. వ్యవసాయ సామెతలు, విశ్వసాహిత్యమాల, రాజమండ్రి, 1959
గీతికా శ్రీనివాస్, టి. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2002
గోపాలకృష్ణ, రెంటాల. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం), నవరత్న బుక్ సెంటర్, విజయవాడ, 2002
గోపి, సుధ తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). పల్లవి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2000

చిన్నయసూరి, పరవస్తు. సంపూర్ణ నీతిచంద్రిక. వీరేశలింగం, కందుకూరి. రోహిణి పబ్లికేషన్స్, రాజమండ్రి, 2003

జయప్రకాశ్, ఎన్. తులనాత్మక సాహిత్యం, శ్రీ దివ్య పబ్లికేషన్స్, మదురై, 1998

జాషువ, గుఱ్ఱం. ఫిరదౌసి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1996

జాషువ, గుఱ్ఱం. ఖండకావ్య సంపుటి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1997

జోజయ్య, పూదోట. పవిత్ర గ్రంథము అనువాదము

జోజయ్య, పూదోట బైబులు భాష్య సంపుటావళి, సెయింట్ పీటర్స్ కరీడ్రల్ విజయవాడ, 2003

తెలుగునాట జానపద వైద్య విధానాలు పండువెన్నెల ప్రచురణలు, రాజమండ్రి, 1999

నరసింహారెడ్డి, పాపిరెడ్డి. తెలుగు సామెతలు జనజీవనం. శ్రీనివాస మురళీ పబ్లికేషన్స్, 1981

నాగరాజు, బండి. సామెతలు - ఛందస్సామ్యతలు, భారతి, మార్చి, 1966

పోతన, బమ్మెర. శ్రీమహాభాగవతము, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1987

బద్దెన. సుమతీ శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2000

బాలి, గాలి, క్యాతలిక్ అనువాదము. విలియం, పాటిబండ్ల ఇగ్నేషియస్, ఏరువ. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము. గుంటూరు, 1998

బైబిలు భాష్యములు. తెలుగు బాప్టిస్టు మిషన్, రామాయపట్టణము, 1962.

మోహన్, జి.యస్. తెలుగు, కన్నడ సామెతలు సమానార్థకాలు శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1993

మోహన్, జి.యస్. సామెతలలో సాంఘిక జీవితం, శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1983

రమాపతి రావు, అక్కిరాజు. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక జీవితం. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 1992

రాజేశ్వరరావు, పి. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం), విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 2000

రాధాకృష్ణ బూదరాజు (సం). మరవరాని మాటలు, మీడియా హౌస్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2004

రామ నరసయ్య, టి.వి. తెలుగు సామెతలు - ఒక సవిమర్శక పరిశీలనము. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1994

రామరాజు, బిరుదురాజు. తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యము. జానపద విజ్ఞాన ప్రచురణలు, హైదరాబాదు, 1978

లక్ష్మణకవి, ఏనుగు. భర్తృహరి సుభాషిత రత్నావళి, జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2006

లక్ష్మీ నరసింహం, ఇంగువ. సహస్ర సామెతలు (సంకలనం), పంచాక్షరీ పబ్లికేషన్స్, గుంటూరు, 1964

లక్ష్మీ నారాయణ, ఎస్. చక్కని తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). డి. బోస్ & బ్రదర్స్, హైదరాబాదు, 1987

లక్ష్మీ నారాయణ, గంగిశెట్టి (సం) తులనాత్మక సాహిత్య వ్యాసాలు, పొట్టి శ్రీరాములు. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 2004

విలియం, పాటిబండ్ల. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము

వీరభద్రుడు, కాలిపు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని సాధించిన సామెతలు. స్రవంతి, మార్చి, 1966

వెంకటప్పయ్య, వెలగా (సం). రాయలసీమ పలుకుబడులు, తెలుగు సాహితి, 1979

వెంకటరావు, నిడదవోలు. తెలుగు సామెతలు, భారతి, జనవరి, 1966.

వెంకయ్య, మారన. భాస్కర శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2005

వేంకట నరసయ్య, వెల్లంకి. రైతు సామెతల సమీక్ష తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరబాదు, 1989

వేంకట రమణయ్య, బులుసు. వేమన పద్య రత్నాకరము, బాల సరస్వతీ బుక్ డిపో, మద్రాసు, కర్నూలు, 2003

వేంకట శాస్త్రి, ముసునూరి. విద్యార్థి కల్పతరువు, వెంకట్రామ అండ్ కో, ఏలూరు, 1984

వేంకటరావు, నిడదవోలు . సాటి సామెతలు (సంకలనం). మరియప్ప భట్, ఎమ్. విజయా పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు, 1960

వేంకటావధాని, దివాకర్ల. తెలుగు సామెతలు (మూడవ కూర్పు యశోదారెడ్డి కోదండరామ రెడ్డి, మరుపూరు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1986

శ్రీనివాసరావు, వేమూరి. పూర్వ గాథా లహరి, వెంకట్రామ అండ్ కో, విజయవాడ, 1976

సరళాదేవి, పి. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక చరిత్ర, శర్వాణి ప్రచురణలు, విజయనగరం, 1987

సర్వేశ్వర శాస్త్రి, దర్భా శ్రీ సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు (ఆరవ సంపుటం). తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1988

సీతారామాచార్యులు, బి. శబ్ద రత్నాకరము. ద మద్రాస్ స్కూల్ బుక్ అండ్ లిటలేచర్ సొసైటీ, మద్రాసు 1958

సుందరం, ఆర్వీయస్, ఆంధ్రుల జానపద విజ్ఞానం, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, హైదరాబాదు, 1983.

--- Torch Bible Commentary, Torch S.C.M. Press, London, 1981.

---- సామెత, గోకుల్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2001

Beaucamp, E. Man's Destiny in the Books of Wisdom Alba. House, New York, 1970

Brown, R.E., (ed). New Jerome Biblical Commentary

David Noel Freedmann (ed). Anchor Bible Dictionary, Doubleday, New York, 1992

David Noel Freedmann (ed). Encyclopaedia Judaica Keter Publish ing House, Jerusalem, 1978

David Noel Freedmann (ed). Interpreter's Bible Abingdon Press, Nashville, New York, 1995

David Noel Freedmann (ed). Interpreter's Dictionary of the Bible Abingdon Press, Nashville, New York, 1962

Dermot Cox. Old Testament Message: Proverbs Michael Glazier, Inc., Delaware, 1982

Dorson Richard, M. (ed). Folklore and Folklife The University of Chicago Press, Chicago, 1972

Dundes, Alan. The Study of Folklore University of California, Berkely, 1965

Fitzmyer, J.A. (ed). Theological Publication of India, Bangalore, 1990

Kinder, D. The Proverbs: An Introduction and Commentary Tyndale Press, London, 1964

McKane, W. Proverbs: A New Approach, S.C.M. Press, London, 1970

Murphy, R.E. Seven Books of Wisdom Bruce Publishing House Co., Milwaukee, 1960

Norton, P.B. and others. New Encyclopaedia Britanica, London, 1995

Rankin, O.S. Israel's Wisdom Literature Schoken Books, New York, 1969

Reginald, C.F. (ed). New Catholic Commentary on the and others Holy Scripture Nelson, London, 1969